

55. ПРВОСВЕШТЕНИК

(На глас број 106. и 153.)

1. О И - су - се, сла - во на - ша, Ти

гла - во на - шег ста - да! Ти пр - во -

све - ште - ни - че благ, Ти мо - жеш спа - сти

сваг - да; Ти си што мо - ли - тву слу -

шаш, И ве - ре же - љу ис - пу - њаш, Чим

к' Те - би до - ла - зи - мо.

2. Ти вазнесењем Твојим нам, Отвори врата неба;
Ти нам показа прави пут, Којим нам доћи треба.
Вера је наша стална та, Да си у рају Твом нама,
Ти места приправио.

3. Ти уђе у светиње храм, Помоћу Твојих рана,
Милост ће Твоја кроз Тебе, И нама бити дана.
Светлост је тамо, а не мрак, И Твоје правде мили зрак
Вечито тамо сјаје.

4. Кад глава наша у небо Дође онда ћ' и уди;
Никад искључит' не ћеш, нас, Већ нас сакупит' к' себи
Бићемо там' где си Ти сам, Преображеног Тебе там',
Вечном милином гледат'!
5. Собом нас води, ић' ћемо! Нек од сад, о Господе,
У реч'ма, дел'ма и жељи Неба родимо плоде!
Срце нам води к' небу, Ти, Нек живот, благо, покој ми
У небу сам' имамо.
6. Што ј' тамо горе дај да ми Тражимо непрестано;
Што ј' ташто, нека се клонимо, Да грех свака мрзит' знамо!
Лажи је овог света дост', Сјај му је одвећ ништав, прост
За духове небесне.
7. О благо, што у небу сја, За тобом хитим тамо!
Бисеру, кога нема свет, Тебе ћу купит' само!
Насљедство пуно довољства, О небо пуно блаженства
Кроз Спаса моје буди!